

ZA BREZPOSELNE NI ŠE 'VESELEGA NOVEGA LETA'

Nemčija po štirih mesecih vojne še v naporih za mir

FIRER UKANIL SAMEGA SEBE. — NEMSKA DIPLOMACIJA SPLETKARI ZA SKUPEN NASTOP TOTALITARNIH DEŽEL PROTIV ANGLIJI. — RUSIJA V SLABI DRUZBI

Nemčija si je nakopala vojno vsled Hitlerjevega brezobzirnega izvajanja. Misil je, da se mu nikoli nihče ne bo upal stope na prste. Ukanil se je.

Tretji rajh v kleščah
Nihče v Nemčiji ni pričakoval, da si bosta Francija in Anglia upali v vojno. Naj Hitler kar naglo udari po Poljski, kar je po Čehoslovaški in Avstriji, pa ne bo inel ne London ne Pariz drugega kakor "prost" proti "nasilju".

Ampak to pot se je Hitler ukanil.

Apeli za "mir"

Na pa ni mogel verjeti, temu bili Anglia in Francija riskirati dolgo vojno, v kateri se nič ne ve, kdo je končno dobri, saj zaradi "zanikrne" Poljske. A zgodilo se je. Prvič, od kar je na krnilu Nemčije, se je res ustrašil. Kajpada tega ni povadal niti z eno besedo, kajti grmel je, kako bo šla Anglia vsak čas k vragu, in kako bo zdobil vse, kar se mu bo poslavljalo po robu. Toda dalekovidnejši, razumejši člani njegovega režima in armade so se ob napovedi angleško-francoske vojne zdrznili in Hitler je videl njihovo ospust.

Odločil se je pričeti kampanjo za "mir".

Italija in Rusija v mirovni vlogi

"Poljske ni več," je sporočil v London in v Pariz. "Čemu se tepeete za nekaj, česar ni? Sklenimo za vse zadovoljiv mir." Pomagali sta mu Rusija in Italija.

Ampak London in Pariz sta odgovorila, da mora prej nego se spustiti v pogajanja z Nemčijo Hitler odstopiti. Nemčija pa dobiti tako vladu ki bo v stanju držati dano besedo.

To je pomenilo za Nemce še bolj zatusiti pasove in jesti patriotskim namesto kruha. Mamo pa jim je bilo že prej odvzeto.

Hitler igra na glavno kartu

Hitler je uvidel, da gre zares. Njegova ambicija je, da

"GLASOVI IZ NAŠEGA GIBANJA"

Ena najzanimivejših kolon v Proletarju je upravnika, ki jo pricbjeuje pod gornjim na slovem. V tej številki je na 3. strani.

Ona je naš barometer. V nji so omenjeni tisti, ki se trudijo s pridobivanjem naročin Proletarca, razpečevajo koledar, zbirajo prispevke v tiskovnem skladu, nabirajo oglase in vrz razna druga dela, ki so potrebna za vzdrževanje našega Gibanja.

V dopisih se večinoma naredkoma oglašajo. V naselbih delujejo za enotnost in sodelovanje, kajti brez tega ni uspehov.

ostane v zgodovini za nemškega Napoleona. Toda storil je v Angliji glede Poljske napaden korak in še bolj pa s svojo zvezo z diktatorjem Rusije. Urednica — izgleda — mu nene more pomagati toliko, kot je pričakoval. Zato jo skuša zaplesti v vojno direktno in z njured Japonsko — vse tri seveda skupno za zrušenje angleškega imperija. V to igro pritegne Hitler z mikavnimi obhubami tudi Italijo.

Vabe na trniku

Mussolini pričoveduje, da će pomaga Nemčiji, bo v slučaju zmagе postal Gibraltar in se skupi prekop italijanski. To je med da kaj, in ko je začel Mussolini premisljati o njemu, se je razkoračil z izjavo (iz ustvojega glavnega urednika), da se je Italija že več kot navečela biti angleška ujetnica v Sredozemskem morju. To je bil namig Londonu in Parizu: "Kdo več da: Vidva, ali Berlin?"

Seveda, kar ponuja Italiji Berlin, je vse na tuje stroške. Anglia in Francija pa ji moreto ugoditi edino na svoje, ali pa že je prepustiti Balkan. Anglijo te ne mika, ampak v sili tudi konj muhe žre.

Zrušenje imperija

Ko je Hitler uvidel, da njevi bahavosti preti nevarnost, kakršne si ni predstavljal, je storil karkoli je mogel, da prepreči svoj padec. To pa bo dosegel le, ako premaga Veliko Britanijo. Sam tega ne zmori. Rusiju mu naj pomaga. In Rusija, ki ni z Anglijo prav nič v prijateljstvu, se je deloma že vjeja na limanice. Najbolj pa je Hitler prizadeva pripraviti v sporazum Rusijo in Japonsko. Naj si nikar ne škodujeta druga drugi, svetuje on, kajti lahko ogromno proribot s skupno akcijo proti Angliji. Tako pa padel plen mogočnega angleškega imperija v roke Hitlerja, Mussolinija, Stalina in mikadovemu cesarstvu. Nereča za Hitlerja je, da mu njevi zavezniki nočajo na slepo slediti. Italija, Japonska in Rusija še čakajo, kaj bo on v stanju storiti z Anglijo. Če se njeve pretnje ne uresničijo, te-

(Nadaljevanje na 5. strani.)

VOJNA NA MORJU RESNA STVAR

Dočim je na zapadni fronti "vse mirno", ker noč nobena stran riskira resne ofensive, se pomorska vojna med Nemčijo in Anglijo poostaja. Katerakoli izgubi na morju, bo poražena tudi na zapadni fronti, pa če se na nehem spusti v ofenzivo ali ne. Nemčija trdi, da ima dodatki v vojni z Anglijo saznamovati na morju in v zraku prednost in da se Anglija ne more več ponašati, da je gospodarica morja. Posebno v Severnem morju ji nemške podmornice in aeroplani prizadevajo težke izgube in spravljajo v nevarcat angleške ribiške industrije. Na vrhni sliki je nemški tovorni parnik Arcona, ki je mirul teden pribesal pred angleško vojno križarjev v floridsko levo. Ob južno-ameriškem obrežju so Angleži zadnji teden zatolili nemško bojno ladjo Graf Spee, in v centralno ameriških vodah pa nemški potniki parnik Columbus, ki so ju nemški mornarji na ukaz raje potopili sami kot da ju bi prepustili za plen Angliji.

PRESOJANJE DOGODKOV DOMA IN PO SVETU

Kongresna komisija, ki je plačevala za vzdrževanje lige preiskovala poslovjanje odbora, ki upravlja Wagnerjev delevski zakon, je šla na počitnice. Ne pa oni, ki so ji pomagali, da se to postavo v prihodnjem zasedanju kongresa ugotovili, ali pa spremeni toliko, da bo za delavstvo brez vrednosti.

Ako se to zgoditi, bo krvida unij samih, ker se bore druga zoper drugo v veliko veselje svojih skupnih sovražnikov.

V Franciji love sabotažnike, ki pomagajo "oviriv vojno". Najbolj so kajpada prizadeti komunisti, ki pa jih je za enkrat le malo ostalo. Bolj prizadeto je veliko socialistično gibanje, čigar časopise cenzura sedaj najbolj mrevari.

Izklučenje Rusije iz lige narodov je pomenilo za božično darilo odslovitve 220 ljudem v njenem uradu v Genovi. Vsi so bili dobro plačani. Rusija je

mornarje z nemške vojne ladjo Graf Spee. Kaj pa, če jim bi Argentina dala svobodo, kar bi pomenilo, da bi morali oditi v čimkrajšem času? Zajeli bi jih Angleži, pod katerimi se jim bi godilo veliko slabše kot pa če ostanejo internirani v Argentinai.

Kapitan Hans Langsdorff, ki je poveljal nemški vojni ladji Graf Spee, je izvršil samomor. Njegovo dejanje je bilo junaško, ampak ne za zgodovino. Napadati neoborožene ladje mu ni bilo težavno. A ko je naletel na par angleških križark, se je bitki po porazu umaknil, kar je opravičljivo. Nekoli pa mu ne bo mornariška vojna tehnika oprostila njegovega bega iz pristanišča Montevideo, ne da bi se spustil z Angleži v boj. Samomor je izvršil šele ko je spoznal, da je v svoji stategičnosti slabo računal.

(Nadaljevanje na 5. strani.)

Važen sklep eksekutive socialistične stranke

Socialistična stranka poseže prihodnjo volilno kampanjo s svojim predsedniškim kandidatom. Njena nominacijska konvencija se bo vršila 6.-8. aprila podpis v Washingtonu, D. C., v Pittsburghu, ali pa v New Yorku. Tako je sklenila eksekutiva, da stranke na svoji proši seji v Milwaukee. Ob nem je prejela rezolucijo, v kateri konvenciji priporoča nominiranje predsedniškega kandidata in poskrbeti zaznavati ranj in za socialistični program ter stranki cimživahnje kampanjo.

Nekateri člani po deželi so mnenja, da naj bi socialistična stranka v prihodnji kampanji

ne imela svoje liste, ker je organizatorično prešibka za uspešno agitacijo v takem boju. Ko so o tem razpravljali člani eksekutive in tehtali argumente za in proti, so ugotovili, da bo imela socialistična stranka v prihodnjem volilnem boju slike priložnosti za socialistično vzgojno in agitacijsko delo.

Glavna ovira je seveda stranka sedanja šibkost. V mnogih državah je izgubila svojo rubriko na glasovnici. V nekaterih je volilni zakon za nominiranje kandidatov nepriznanih strank tako strogo, da je nemocne

The Forest City News o našem koledarju

V Ameriškem družinskom koledarju, letnik 1940, je med drugim zgodovinski opis mesta Forest City in slovenske naselbine v njemu. Ocene o tem zanimivem poglavju v našem koledarju je priobčil na prvi strani angleški list The Forest City News.

Avtor opisa te naselbine v Koledarju je Anton Zaitz. Omenjeni list ugotavlja, da je razvoj mesta in slovenske naselbine dobro opisan.

Klub št. 1 vabi na poslovitev od starega leta

Klub št. 1 priredi v nedeljo 31. decembra navoletno, ali po naši, Silvestrovo zabavo. Vršila je bo v dvorani SNPJ. V spodnji dvorani bo igrал vsočec Pucljev trio, v gornji pa Jimmy Rubyjev orkester, ki bo vstreljel plesalcem poleg Pucljevih gocev tudi z našimi domaćimi komadi.

Socialistična stranka s finskim ljudstvom

Eksekutiva soc. stranke je dne 9. decembra brzojavila social-demokratski stranki na Finsku svojo solidarnost z napadenim finskim ljudstvom in mu obljuhila pomoč v akcijah za pošiljanje živil in zdravil.

Socialisti dobrodošli

Zanimivo, a je resnično, da vidi Berlinu in Moskvi zahtevati odstranitev socialistov iz kabinetov Švedske, Norveške in vseh drugih dežel, v katerih so zastopani, nič pa se ne pritožuje proti reakcionarnim vladam.

mornarje z nemške vojne ladjo Graf Spee. Kaj pa, če jim bi Argentina dala svobodo, kar bi pomenilo, da bi morali oditi v čimkrajšem času? Zajeli bi jih Angleži, pod katerimi se jim bi godilo veliko slabše kot pa če ostanejo internirani v Argentinai.

In vendar reakcionarno časopisje in demokratični ter republikanski politiki o tem nič ne kažejo, nego le o "ognomnem" dolgu zvezne vlade. Gornje številke je meseca novembra to leto objavil National Resources Committee, ki ga je imenoval predsednik Roosevelt, torej mu je pač verjeti, da svojih številk o izgubah narodne produktivne sile ne podcenjuje.

Kapitan Hans Langsdorff, ki je poveljal nemški vojni ladji Graf Spee, je izvršil samomor. Njegovo dejanje je bilo junaško, ampak ne za zgodovino. Napadati neoborožene ladje mu ni bilo težavno. A ko je naletel na par angleških križark, se je bitki po porazu umaknil, kar je opravičljivo. Ničoli pa mu ne bo mornariška vojna tehnika oprostila njegovega bega iz pristanišča Montevideo, ne da bi se spustil z Angleži v boj. Samomor je izvršil šele ko je spoznal, da je v svoji stategičnosti slabo računal.

(Nadaljevanje na 5. strani.)

ZVEZNI KONGRES IN LEGISLATURE BREZ ZANIMANJA ZA REŠITEV ENE ČETRTINE PREBIVALSTVA IZ BEDE

TEMELJNI VZROK NEZAPOLENOSTI PO DESETIH LETIH KRIZE TAM KAKOR JE BIL. — MILIJARDE DOLARJEV IZGUBE. — SISTEM, POD KATERIM NI POMOCI

Ogromna izguba

Dve sto milijard je ogromna izguba. Ampak še ogromnejša je, če računamo, da je bilo vselej ne upravočenih tiscic in tisoč družin. Da je tisoč mladih fantov šlo med tolovaje in nešteto deklet v nižine življena. Večinoma vsi ti bi bili dostojni člani človeške družbe, aka jim bi bila dana priložnost služiti si kruhu z delom, katerega so iskali, a jim ni bilo dano.

Tragedija brez vzroka

Kaj naj tem ljudem pomeni vočilo "Srečno in veselo Novo leto?", ko pa jih spremlja dan za dan, leto za letom, že skozi deset let krize, nič drugoga kakor skrb!

Pravijo, da so se razmere izboljšale. Statistika izkazuje, da se je število brezposelnih letos znižalo za približno 5 odstotkov. Kar pomeni, da je armada ljudi, ki iščejo delo, ki hočejo delo in ki si ne žele ničesar bolj kakor se z delom dostenjno preživljati, še zmanjšalo devet in pol milijonov.

K temu številu je treba v boljše razumevanje razmer doleti še milijone, ki niso števni med nezaposlene, toda zaslужijo manj na mesec kakor pa so deli pri WPA.

Nad 12,000,000 prizadetih

Prizadetih je torej najmanj 12,000,000 brezposelnih, toda s tističa izkoriscanja mnogo milijonov ljudi več. Ampak vzemimo število brezposelnih iz uradnih virov. Ekonomi, ki niso pristaši socializma, so izračunali, da znaša vsled brezposelnosti te ogromne mase, ki bi lahko ustvarjala in hoče ustvarjati, od leta 1930 pa do 1937 dve sto milijard dolarjev. K temu je še dodati izgubo zadnjih dveh let.

In vendar reakcionarno časopisje in demokratični ter republikanski politiki o tem nič ne kažejo, nego le o "ognomnem" dolgu zvezne vlade. Gornje številke je meseca novembra to leto objavil National Resources Committee, ki ga je imenoval predsednik Roosevelt. Roosevelt, torej mu je pač verjeti, da svojih številk o izgubah narodne produktivne sile ne podcenjuje.

Ako si ta masa želi kdaj srečnejše novo leto, je potrebno, da se odloči za spremembo sistema, kajti s kranjenjem niti

(Nadaljevanje na 5. strani.)

Naše novoletne vočilo . . .

Ob vočilih, ki smo jih prejeli minule dni, je bilo naše glavno vprašanje:

"Ali smo v tem letu res kaj storili za Proletarca?

Smo. Ne toliko, kot bi radi, dasi so se zastopniki širom dežele trudili, da Proletarca ohranijo na

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Indija Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.
GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE
NAROCNINA V Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75,
za četrto leta \$1.00.
Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do pondeljka popoldne za priobditev v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Yugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor Frank Zaitz.
Business Manager Charles Pogorelec.
Asst. Editor and Asst. Business Manager Joseph Drasler

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.
Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.
Telephone: ROCKWELL 2864.

SPET: "VESELO NOVO LETO!"

"Srečno in veselo Novo leto!"

Komu?

Cehoslovaški? Finski? Poljski? Avstriji? Kitajski? Etiopiji? Albaniji?

Ali morda našim ljudem v Jugoslaviji, ki jamrajo nad neznošno podražitvijo kruha?

Mar ga naj vočimo 30 milijonom ljudi v Zed. državah, ki gladujejo?

Ali nemikemu ljudstvu?

Ali Rusiji, ki trpi pod neprevidnostjo diktatorja?

Lansko "srečno in veselo novo leto" je bilo slabo. Predlansko tudi. A sedanje je že posebno slabo.

Mar je to civilizacija, o kakršni ponavadi govor ob vsakem 1. januarju?

"Srečnega, veselega 'novega leta'" ob zatoku sedanjega ni. In ga tudi ne bo, dokler si ga bomo le vočili, ne pa tudi kaj storili zanj.

Ne, dokler jim ga bodo vočili oni, ki ga jim istočasno ogrenjujejo.

Kaj naj pomeni "srečno in veselo Novo leto" v družinah onih v Evropi in Aziji, ki vdevajo slike očetov in sinov v črno okvirje?

Na Finskem je skoro ni družine, ki ne bi imela enega ali več izmed svojih članov, ki so padli v borbi za svobodo svoje dežele. In če kdo, Finci res verujejo v "srečno, boljše, veselješče novo leto."

London, Berlin in Pariz so vse noči v temi.

Boje se napadov iz zraka. Luči v mestu bi utegnile priviti vse drugačna voščila kot pa smo jih navajeni v teh prazničnih dneh. Mar je to "srečno in veselo novo leto"?

In ako ni, kaj je vzrok?

Vzrok je človek sam, četudi večinoma zvraca krvido na legivni družabni red, na slabe vlade, na diktature in kamorže more.

Ampak temeljni vzrok vsemu hudemu, ki pada nanj, je on sam.

"New Deal" v stiski

Volilna kampanja za izvolitev bodočega predsednika je na pragu. Komunisti, ki so s svojimi visokimi denarnimi sredstvi dvignili zahtevo, da naj sedanji predsednik gre v tretji termin, so zdaj že veliko bolj ognjevitno proti njemu. Kajti oni so šli iz protinacizma v nacizem, Roosevelt pa se je toliko očitnejše okrenil k politiki Velike Britanije.

Reakcija je vsa zoper Roosevelta. Komunisti in naciji deluje skupno proti njemu. Prvi kot drugi v interesu politike Berlina in Kremlja.

Roosevelt ni naš ideal. A storil je v najkritičnejših dneh mnogo za one, ki so bili nagle pomoči najbolj potrebeni. Milijoni so mu bili hvaležni. Komunisti, ki jih spremlija nič drugač kot oportunizem ali pa interesi Stalinovega režima, so povzdignili Roosevelta v deveto nebo.

Zdaj ga napadajo za "vojnega zdražbarja".

Dočim je Roosevelt res skušal bednim iskreno pomagati, so komunisti na njegov račun samo tuhtali, kako bi čimveč izvleki iz te krize zase in v svoje blagajne. Ukanili so se, otevajo se svojih kvarnih izjav, toda utajiti jih nič več ne morejo.

Življenjski standard v Nemčiji in Rusiji

V Nemčiji manjka hrane, pa jo pričakujemo od Rusije. Milijon ton živil baje dobi še v tem letu. Pred enim letom je nemška propaganda še poudarjala, da je življenski standard pod Hitlerjem 60 odstotkov boljši kakor pod Stalinom. Če je to res, bi bilo pametno, da bi Rusi svojo hrano rajše sami porabili, namesto da bi pomagali vzdrževati Hitlerju za njegove ambicije boljši življenski standard nego ga imajo oni.

Poglavje o preganjanju

Peganjanje delavskega ali le po imenu delavskega borca je možno tolmačiti samo na dva načina: Ali se ga tira v persekturirano zato, ker koristi delavstvu svoje dežele, ali pa radi tega, ker je orodje komu drugemu v korist.

Ear Browder ni bil otočen ničesar kakor aktivnosti v korist zadev, ki ameriškemu delavstvu niso v ničemur v prid.

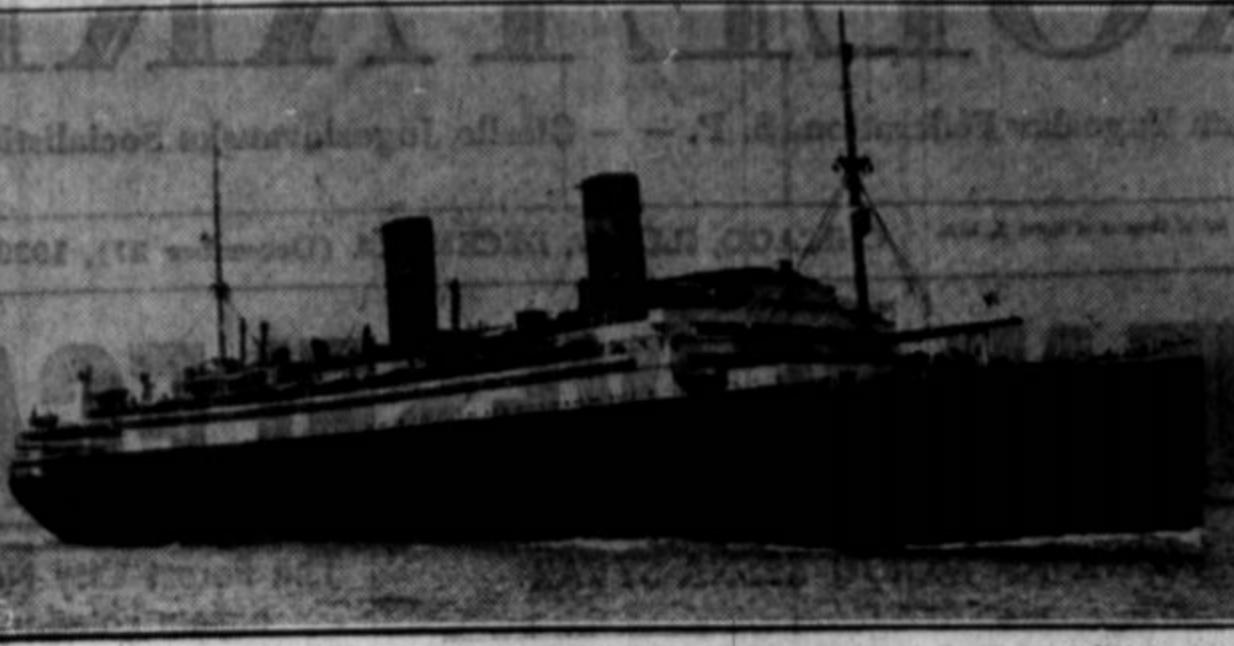
Vzletemu so zbrali zanj že skoro \$200,000.

Ameriško zlato

Vlada Zed. držav ima v svojih shrambah že za 17 milijard dolarjev zlata, ali dve tretjini vsega zlata, kar ga imajo vlade na svetu.

Vest je notranji glas, ki te svari, da morda kdo vidi tvoje početje. — Mencken.

ANGLIJA ŠE ZMEROM GOSPODARICA OCEANOV

čljo v kiosku in nezmožna skrbeti za red v svojih mejah. Vrh tega je tudi brez vlade. Sovjetska armada je okupirala dobro tretjino Poljske, na kateri živi par milijonov Poljakov, drugi so, kot že omenjeno, Ukrajinci in Belorusi. Vzhodna Poljska, ki je zdaj del Sovjetske Unije, uključuje ukrajinski del Galicije, kateri je bila do leta 1918 pod Avstrijo. Molotov je na izrednem zasedanju vrhovne sovjete USSR dne 1. novembra poročal, da so izgube ruske sovjete armade na Poljskem 73 ubitih in 1862 ranjenih. Poljske čete niso napram ruski armadi podvzete nobene organizirane obrambe, nego so se skupaj upirale le posamezne poljske čete na svojo pogoje.

Varsava se je podala nemški armadi dne 28. septembra. Bila je oblegana 20 dni. Nemško bombardiranje s topovji in bombarji letali je napravilo iz Varsave kup razvalin. Tisoč prebivalcev je bilo ubitih. Uradnih podatkov o točnem številu žrtev se ni. Zaradi uničenja vodovoda, sanitarnih naprav, zalog živil in zdravil je mnogo prebivalcev umrlo vsled bolezni in glada, veliko pa jih je tudi zgojeno.

Rusije, oziroma Stalina, ga je podpisal komisar v njenih zadav Molotov in imenu Hitlerja njegov vnanji minister von Ribbentrop. Usoda Poljske je bila s tem zapečatena.

Par

dni

pred

koncem

avgusta

je

Hitler

pozval

poljskega

ministra

v

njenih

zadav

Becka

v

Berlin.

Ni

se

odzval.

Dne 1. septembra 1939 je nemška armada udrila na Poljsko s štirimi strani. Nemčija vojne ni spovedala.

Dne 3. septembra 1939 sta

Anglia

in

Francija

izjavili,

da

sta

na

podlagi

obrambne

po-

govobe

s

Poljsko

dolžni

braniti

napadenje

deželo.

Hitlerju sta

nastavili

ultimatum,

da

naj

ne

ha

s

sovražnost

in

svojo

armad

in

vzlet

ili

z

l

et

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

o

z

PREKO ATLANTIKA PO 31. LETIH

FRANK ZAITZ

(Nadaljevanje.)

"Kaj bo z vami, vi mejniki širje: Celovec, Maribor, Gorica, Trst?" je vzkliknil slovenski pesnik, ko se je v času svetovne vojne šlo za njihovo usodo.

Izmed vseh teh širih "mejnikov" je bila Gorica najbolj slovenska. Italijanska in deloma nemška purgarija je sicer prevladovala v nji, toda njen "navadno" ljudstvo z okoliškim vred je bilo slovensko.

Maribor, ki je bil do padca Avstro-Ogrske po večini nemško in nemčurško mesto, je postal slovenski po preobratu preko noči. Vsi so kar naenkrat znali slovensko in slovenščina je postala uradni jezik. Toda Nemci so se le hlinili, kajti sedaj spet nastopajo arogantno. Tam čez je Hitler in kamor on udari, boli.

Ako bi prišla Gorica pod Slovenijo, bi njen proces "poslovenčenja" bil naraven, dokem je bil v Mariboru umeten.

Italijani pod staro Avstrijo so sicer trdili, da Franc-Jožefova vlada Slovence smotreno protežira, ne še toliko v Trstu morda, kot na Goriškem. Goriški nadškofi so bili do prihoda Mussolinija že dolgo Slovenici. Prvi kardinal slovenskega rodu je bil imenovan v Gorici.

Ako ne poznaš zgodovine tega kraja in prideš sedaj v Gorico, si uverjen, da si v popolnoma italijanskem mestu. Imena Slovence je vlada poitaljančila, vzela jim je šole in zatrla vsa kulturna in druga slovenska društva, pustila pa jim je životlini le v dveh ali treh nabožnih. Sijajne Gabrščeve ustanove ni več, ne slovenskih revij in listov, ki so izhajale v Gorici.

Podatki italijanske vlade pravijo, da ima Gorica sedaj nad 33,000 prebivalcev. Ob pričetku svetovne vojne jih je imela, kakor izkazujejo takratni avstrijski uradni viri, 25,000. Do Trsta je iz Gorice le kakih 30 milj. Goriška deželica je gosto obljudena in vsled tega ima Gorica dobro zaledje, iz katerega črpajo njene trgovine in uradi lepe dohodke.

Gorice, kakršna je bila ko je Italija šla v vojno proti Avstro-Ogrski, ni več. V bitkah med sovražnimi četami je bila do malega porušena in po vojni so jo začeli graditi znova. Danes je lepša ko kdaj prej. Matija Berger je nam pravil, da je bila Gorica že pod Avstrijo zatočišče upokojenih višjih oficirjev in dobro plačanih državnih uradnikov, ki so se zatekali sreči s pokojnino. Tudi sedaj jih je v Gorici mnogo, ki uživajo penzije in leno čakajo konca svojih dni v njenih vrtovih, ki so v poletju jake lepi. Zapeljali smo v enega. Matija je nam pojasnil, da je to bilo nekdaj slovito shajališče Slovencev, zdaj pa se gostilnica ukvarja le s postrežbo in mu je vseeno, kdo pride: Slovenci, ali Italijani. Svoji restavraciji je ustvaril ugled z vrtno krasoto in pa z izborna založenimi krožniki.

Pripomnil sem, kaj naj bi sploh drugega storil! Saj ne smej govoriti kakor mislijo in čutijo ne eni kot drugi. Mladatakar, ki je stal poleg, se je nasmehnil in s postrežbo pa dokazal, da Matija glede tega prostora ni pretiraval.

Vozili smo se potem še nekaj časa po ulicah tega mesta, da sva si ga z Angelo do dobra ogledala, najini spremjembe pa so nama pojasnjevali, kaj je to in to poslopije zdaj in kaj je bilo na tem mestu pred

vojno. Italijanska vlada, ki da na negovanje turističke več kot katerakoli druga država na svetu, razen Švice, je iz Gorice napravila centrum, v katerega privablja tuje goste in jim potem dokazuje, kako žal jim bo, če se ne peljejo še proti Trbižu, ali v Videm (Udine), ali na bivša bojišča v okolici, ki so ohranjena s svojimi kavernami in predori kakor so bila one dni, ko je tod padalo tisoče vojakov; dalje jim priporoča iz Gorice obiske proti Triglavu in na Triglav (Tricorno), in na drugo alpsko pogorje, ki je pod Italijo. Priporočajo ti obisk v Idrijo, do katere je iz Gorice z busom kakih 40 milj in še posebno seveda v Postojno, kamor te avtobus pripelje v dobre uri.

Spomenikov je v Gorici mnogo. Le kje dobe Italijani denarja za vse to? Ali pa imajo okus za umetnost, saj se ponosa, da so najstarejši in najkulturneji narod v Evropi. Nemreč to trdijo bolj tak iz navade, da s tem navdušujejo prebivalstvo Italije, ki je sedaj, po "preporodu", res postal ponosno na svojo slavno prošlosti in sedanjo veličino, v katero je naslednico rimljanskega cesarstva privozil njen dedec.

Nasi družbi sva z Angelo omenila, da imava naročenih nekaj obiskov. Na primer, posebila bi rada sestro Lukata Grossera, ki živi blizu Kobarida, očeta clarendonhillskega Valentina Kobala v Cerknu pri Gorici. Mrs. Gerbečev iz Canada, O., ki je zdaj tu na obisku s svojo hčerjo, sorodnike, ki jih imajo najini prijatelji v Vipavi in okolici jaz pa sem še posebno želel videti nekatere Slovence, ki so se včasi udejstvovali v teh krajih v delavskem in kulturnem gibanju.

Za hrbotom se je oglasil Šoffer: "Gremo na terana v gostilno, ki je ne pozabiš." Matija pa je rekel žerskam: "Varujte se, Zdj gremo h Tonu." Kmalu sem uvidel, da se šali največ radi naju. Iz njegovi dovitipov sem si začel predstavljati Tono za zalo gostilnčarko, ki uživa, če more premotiti moškega, da pozabi na svojo ženo in koprni ob kramenem teranu in Toni. "Boš že videla," je rekel Šoffer Angelu, ko smo se ustavili v Krajinu vasi v gostilni Juren, ki jo ljudje tam okrog, in Tržačani poznačajo pod imenom "Pri Toni".

(Dalje prihodnjic.)

RAZNOTEROSTI

Bridgeport, O. — Na prošlej seji kluba Naprej št. 11 JSZ dne 17. decembra so bili izvoljeni za tajnika-blagajnika Joseph Snoy, za zapisnikarja John Vitez, v nadzorni odbor pa Frank Matko in Joseph Skoff. Organizatorji so Louis Gorenc, Sr., za Bridgeport, Joseph Skoff za Barton in Frank Mihelčič za Blaine. Seja je bila dobitna.

Mnogo let je že tega — bilo je kmalu po zadnji vojni, ko je neka oseba šla na obisk v stari kraj. Na nasvet nekoga sem jih izročil desetek za moje starše. Dolična oseba se je ustanovila nekje v Ljubljani in moj oče je dobil od nje dopisnicu, da naj pride tega in tega dne ob tej in tej uri po sinovo svoto. Prišel je, toda dobra ameriška duša je že nekam odšla. Oče je dobil dopisnicu v drugič in nato še v tretjici. Ker so bile one dni po Barju velike povodnji, so mu tista pota povzročila sitnosti, stroške in izgubo časa. Ko je končno le prišlo do sestanka, mu je ponosa oseba iz Amerike dala tisti desetak z milostno kretnjo, oče pa se je počutil, kakor da mu je bilo tisto dano v bogatime. Sestra mi je pisala, da naj jim na tak način ničesar več ne pošljem.

Kogar sva mogla obiskati, sva mu izročila poslano ne kot nujn dar nego kot dar enega izmed njegovih dragih.

Prišli smo v Vipavo. Spremljevalci so nama razkazali največje hišo, pojasnili to in ono, nato pa smo zapeljali v gostilno Trovatore pri izviru Vipave.

Romantičen kraj. Blizu tu so grajska poslopja, dekle napajajo živino, gostilna v trikotniku ob izviru Vipave pa je vsa v zelenju in hladu. Preko potoka, ki šumla iz globin, so banišča. Navadna, brez okrasov ali posebnih izboljšav. Nekaj postaranih moških je premetavalo kroglice, toda za pomenek z mano jim ni bilo. Zdele se mi je, kot da se obnašajo nekam v zadregi. Mogoče je tudi, da ne zaupajo nikomur, ki ga ne pozna.

Matija Berger je izbral primerno mizo, nekdo iz naše družbe pa je naročil gostilnčarju prinesi "Špric". Dobil smo vino in sifon. Hladilna shramba, iz katere smo dobili postrežbo, je naravna kaverna ali jama v breg tik izviru Vipave. Matija je rekel, da je v nji hladno skoro kot v ledenci.

Vstal sem, opazoval lena goveda, ki so se hladila v potoku, gledal okrog in si mislil: "Vipava, ki je nekoč začagal Ljubljano z zgodnjim sadjem in sočivjem, je zdaj le Vipac, ki je v njeni pridelki niso kos tekmovati s še bolj južnajškimi kraji Italije."

Morda se mi je le tako zdele, ali pa je tako zares. Ko smo odšli, je bilo sonce že dokaj nizko. Spet smo se vozili po vipskem trgu, a ljudi ni bilo videti. Zidovja veliko, potok, vrtov, nekaj otrok in poleg teh smo srečali tudi neko postarano žensko. Morda v Vipavi pod dučejem res ni tako živo, kakor nekoč, ko je bila to še protipredstavljena krajina in pošiljala svoje veseljake najprej v Trst in potem preko morja v Zeddržave, v Egipt in v Južno Ameriko.

Za hrbotom se je oglasil Šoffer: "Gremo na terana v gostilno, ki je ne pozabiš." Matija pa je rekel žerskam: "Varujte se, Zdj gremo h Tonu." Kmalu sem uvidel, da se šali največ radi naju. Iz njegovi dovitipov sem si začel predstavljati Tono za zalo gostilnčarko, ki uživa, če more premotiti moškega, da pozabi na svojo ženo in koprni ob kramenem teranu in Toni. "Boš že videla," je rekel Šoffer Angelu, ko smo se ustavili v Krajinu vasi v gostilni Juren, ki jo ljudje tam okrog, in Tržačani poznačajo pod imenom "Pri Toni".

(Dalje prihodnjic.)

Odločujoči francoski poslovnik v diplomatskih poslih

Znameniti francoski general Weygand je zaposlen ne samo v vojaških zadavah Francije v njeni sedanjem vojni s Nemčijo, nego ga premier Daladier uporablja tudi za važne diplomatske naloge.

Tako je bil pred nekaj tedni poslan

GENERAL WEYGAND

v Angoro, glavno mesto Turčije, da skupno z angleškimi in turškimi vojskimi večjaki ukrenejo vse potrebno za slučaj, ako se Turčija glasom svoje pogodbe z Anglijo in Francijo zaplete v vojno proti Nemčiji ali zaenese proti Italiji, če se slednja odloči pomagati Hitlerju.

Sovjetski Rusiji je ta zveza Turčije zelo nepovsemna, toda vlada v Angori pravi, da jo je sklenila v dobreri veri in je ne bo prelomila neglede na pretnje iz Moske.

delavskemu prazniku se bo vršila v soboto 27. aprila, kajti 1. maj pade na sredo in na tak dan pri nas ni mogoče aranžirati uspešne prireditve. Ob tej priliki bomo skušali dobiti kvartet soc. "Zarje" iz Clevelandu, kar bo naš spored zelo izpopolnilo.

Nas klub je v tem letu vršil svojo nalogo v danih razmerah kolikor najbolj mogoče dobro. Upam, da bomo v letu 1940 še bolj uspešni.

To je edina socialistična postojanka v tem delu države ne le med Slovenci, ampak v splošnem. Vsi ameriški socialistični klubi so prenehali kmalu po znanem razkolu.

Naša mala skupina pa je vztrajala in vedno delovala v korist delavstva.

Zelo smo veseli sporazuma pripravitev v takozvani clevelandski aferi.

Delavske razmere so v teh krajih tako slabe. Posebno prerogovniki so omejili obrat kot biodeks.

O relifnih situacijih v naši državi se zadnje tedne piše v časopisu celo na prvih straneh. Na pomoč je morala spet prisjetiti zvezna vlada. Seveda se governor Bricker izgovarja na ekonomijo in zvraca krivdo za to mučnoigranje z bednimi na druge.

Koledarja smo razpečali več nego smo pričakovali in čitateljem je všeč. Ko sem ga raznadal, sem obiskal tudi naselbino Elm Grove v W. Va., kjer so par dni prej odslovili vse prerogovnike, kateri so še rabili lopati in krampi. Njihovo delo opravljajo zdaj stroji. Kaj naj sedaj počno izrinjeni prerogovniki?

All bo delavstvo kdaj spoznal, da si bo le v združenju moglo izvojevati pravice s tem, da poslje v zakonodajce svoje ljudi? Še bo treba agitacije med delavsko maso, predno jo bomo pripravili v spoznanje, da se za svojo rešitev ne sme zanašati na druge.

Razpravljalci smo tudi o prihodnjih predsedniških volitvah. Sponsorji zboljšanja stanrostnega zavarovanja bodo ob tej priliki spet skušali svoj način načrt spraviti na referendum. Ako se jim to posreči, jim bo naš klub pomagal z vsemi svojimi močmi.

Tudi načrtov za naše bodoče prireditve nismo prezrli. Prireditev kluba k prvomajskemu koledarju že naročili?

GLASOVI IZ NAŠEGA GIBANJA

Zbral Charles Pogorelec

Arma, Kans. Anton Shular je poslal eno naročnino in že tretje naročilo za koledar, kakor tudi nove zanje. Pravi, da so šli koledarji letos v denar kot "hot cakes".

Chicago, Ill. Upravnik je dobil 8 naročnin (med temi dve novi), prodal več izvodov koledarja, isto je storil Jože Turpin in Frank Zaitz in zraven dobil 3 in pol naročnine, dočim je France Udovich prispeval Proletarcu kot božično darilo \$5.00.

Sharon, Pa. Jože Cvelbar je naročil še osem koledarjev. Pravi, da gre koledar v denar kot "ribniška sūha ruoba". Good news, Jože!

Windsor Heights, W. Va. John Vidmar je poslal naročilo za koledar in tri naročnine na list.

Cleveland, O. V metropoli so bili naši sodrugi in sodelujoči skupini razpolojeni zadnje čase kot že dolgo ne. Zglasili so se: Jože Lever iz Newburgha s 4 naročnimi, \$4.10 podpore tiskovnemu fondu in obračunom za oglase v koledarju; klub št. 27 JSZ je prispeval \$50.00 v tiskovni fond; Jennie Dagmar je poslala 16 naročnin in \$10 v tiskovni fond, ki jih je prispevala Rose Jurman. Pravi, da jim gre s prodajo koledarja dobro. Pri klubu št. 27 so jih naročili še 25, istotko pri klubu 49, "večni popotnik" Jankovich pa 50 iztisov. John Krebel je poslal tri nove naročnine in \$1 podpore listu ter nove za oglase, ki jih je dobil Avgust Kužnik. Krebel je novi tajnik kluba št. 27 in o Jankovichu pravi, da je prodal več koledarjev kot vsi ostali skupaj.

To je zadnja kolona upravnika v tekočem letu. Vsem, ki so na kakršenkoli način pomagali pri agitaciji za naše publikacije, najlepša hvala in priznanje. V Novem letu, ko slavi Proletarec svoj 35. jubilej, upamo, da nam boste stali ob strani še bolj kot do zdaj. Vse tiste, ki jim je na tem, da socialistična misel ne zamrije med slovenškim delavstvom v Ameriki, kličemo: "NA DELO S PODVOJENIMI SILAMI V LETU 1940!" Srečno dobo, ki si jo tako radi vočimo ob tem letnem času, ustvarimo sami, z neutrudljivim delom za našo stvar, ker te nam ne bo nihče poklonil. Ta mora biti plod našega dela, našega udejstvovanja v socialističnem gibanju, ki je edino gibanje, v katerega je vredno pripadati vsakemu razodnomu in zavednemu delavcu.

Upravnikovo vočilo vam vsem je: z našo lastno silo si ustvarimo srečno in zadovoljno Novo leto, in vsa druga leta, ki še pridejo!

Star City, W. Va. Po dolgem času se je oglasila naša mlada prijateljica Virginia Selak. Poslala je tri naročnine, zraven pa se sama dodala \$500 podpore listu.

Johnstown, Pa. Andrew Vičich je poslal 2 naročnine in \$1.20 podpore listu. Rak in Langerholc pa 2 naročnine in \$4.80 podpore listu, ki jih je nabral slednji na seji št. 82 SNPJ.

Herminie, Pa. Tone Zornik je naročil še 50 koledarjev in poslal še eno naročnino ter obračun za več iztisov koledarja.

Crafton, Pa. Anton Petrovič je poslal naročilo za koledar, zraven pa omenil naj mu posljejo še nabiralnih pol za zbiranje prispevkov v tiskovni fond, kar smo seveda drage volje storili.

Roundup, Mont. Max Polšak je obnovil svojo naročnino, zraven pa poslal tudi novce za prodane koledarje, oglas in \$1.45 podpore listu, ki jo je prispeval sam in Martin Mežnarič.

Up

Zapisnik konference klubov JSZ in društva Prosvetne maticice dne 19. novembra v Waukeganu, Ill.

Konferenca zastopnikov klubov JSZ in društva Prosvetne maticice za severni Illinois in Wisconsin se je vršila v nedeljo 19. novembra 1939 v Slovenskem domu v Waukeganu.

Zborovanje je otvoril tajnik konferenčne organizacije Anton Garden ob 9:30 dopoldne. Za predsednika je bil izvoljen Frank Zaitz, za zapisnikarico pa Kristina Podjavoršek.

Tajnik Garden omeni, da je zapisnik prejšnje konference precej obrisal, zato priporoča, da se naj čita iz njega samo glavne točke. Predlog v tem smislu sprejet in zapisnik odboren.

V svojem poročilu pravi tajnik Garden, da posebnih aktivnosti od prejšnjega do te seje ni bilo. Imeli smo poseben prosvetni odbor, ki bo nam poročal o svojih aktivnostih ali pa o vrozkah za neaktivnosti. Konferenca ima v blagajni \$40.37.

Njegovo poročilo se odobri. Bilo je predlagano in sklenjeno, da se ta tajnik za njegovo delo vsoto \$5, kar pa je odklonil. Povrne se mu naj le stroške.

Nato sledi poročila zastopnikov, ki so bili slediči:

Za društvo SNPJ, št. 1, Ivan Molek in Anton Garden; št. 14, Frances Artach; št. 16, John Pokler; št. 39, Chas. Pogorelec; št. 102, Kristina Turpin; št. 104, Frank Matkovich; št. 119, Anna Mahnich in Jenny Miller; št. 192, Mary Mihelich; št. 559, Joe Drasler in Oscar Godina; št. 568, Anton Krizich; št. 747, Frank Medved in William Clarine. Za milwaukeeško federacijo SNPJ, Vincent Pugel; za JPZS dr. št. 19, Mary Mihelich. Klubi JSZ: št. 1, Joseph Drasler, Fred Vider in Louis Beniger; št. 37, Kristina Podjavoršek; št. 45, Paul Peklaj; št. 180, Frank Matkovich. Kulturne organizacije: Sava, Frank Udovich, Naprej, John Pekler; gospodinjski odsek SND, Josephine Podboj in Mary Susteršič; ženski zadružni odsek, Mary Spacapan; čitalnica SND, Helen Jereb in Andrew Možek.

Zastopniki so omenjali aktivnosti in težkoče v naselbinah, navajali nasvetne Prosvetne maticice in nekateri priporočali več delovanja na dramskem polju s pomočjo izmenjanja naših dramskih zborov.

Tajnik je poročal, da je imel pred prijetkom tega zborovanja sejo poseben prosvetni odsek, ki je bil izvoljen na prejšnji konferenci. V njemu so Joško Ovenc, Ivan Molek, J. Alpner, Kristina Podjavoršek, Martin Judnich in Andrew Možek. Ovenc je sporočil, da ne more priti na to sejo. Udeležili se je razen njega in Alpnerja vsi drugi.

Ivan Molek poroča, čemu ta odsek ni deloval kakor bi bilo

LOVRENC GORJUP

V Prosveti z dne 19. decembra je Valentin Gorjup iz Clevelandu poročal, da je v Ljubljani umrl njegov brat Lovrenc.

Pokojni Lovrenc Gorjup je bil eden izmed najboljših agitatorjev Proletarca. Še celo v kritičnih letih po končani svetovni vojni se mu je posrečilo držati število naročnikov Proletarca v Detroitu izredno visoko. Dočim jih je drugod Proletarca izgubljal in so komunisti prerokovali, da vsak čas propade, je pokojni Lovrenc postal vsak teden listke naročnikov in vsote zanje. Detroit je bil one dni v našem gibanju najdelavnješa naselbina. Imela je močan klub in proporčno največ naročnikov Proletarca.

Pokojnemu Lovrencu je olajševal agitacijsko delo njegov humor. Znal je odbijati argumente in izgovore z dovitpi, ki so vsakemu izvabljali smeh. Bil je družabnik. Ako one, med katerimi je agitiral za list, ni mogel pridobiti za prijatelje liste, jih tudi med sovražnike ni silil.

V prvih letih po vojni je imel Proletarec vseč zmede, ki je nastala med delavstvom v splošnem, in vsled pogaženja načrta JRZ na mirovni konferenci, zelo malo agitatorjev. Ljudje so pričakovali, da bo sklenila pravilen mir, a namesto tega je prišla iz Versailleski imperialistična spaka. Mnogi, ki so delovali za list in JSZ med vojno, so razočarani odstopili. Zato so bili v onih dneh agitatorji, kakršen je bil v Detroitu Lovrenc Gorjup in v Johnstownu, Pa., pokojni Louis Krašna, upravniku Proletarca več kot v zgodobudo.

Lovrenc Gorjup je prišel prvič v Ameriko leta 1905. Po par letih se je vrnil v stari kraj in potem spet prišel sem, kjer je ostal do pred okrog desetimi leti. Tedaj je odšel v Ljubljano za stalno. Poslovilni večer je imel pri Blažu Kaltingerju v Chicagu.

Bil je že slabega zdravja. Delo, ki je bilo kaj vredno, pa je za človeka njegovega let težko dobil. "Kaj naj torej še počнем tukaj," je reklo.

Pokojnik je bil v času svoje smrti star 59 let. Rojen je bil na Viču pri Ljubljani. V Ameriki je živej najdalj v Detroitu, Clevelandu, v Chicagu in Kansas Cityju, a bil je tudi v mnogih drugih krajih.

Lani sem bil dvakrat na Viču in vprašal zanjo. Naslova nisem imel, niti mi ni bilo znano, da ima tu brate. Ne meni, ne razpolago jih imajo člani in članici kluba, Savani, prijatelji klubov in če želite, si jih lahko nabavite pri tajniku Chas. Pogorelec, 2301 So. Lawndale Ave. — P. O.

Obnovite naročino, čim vam poteče. S tem nam veliko prihramite.

PRISTOPAJTE K

SLOVENSKI NARODNI PODPORNİ JEDNOTI

USTANAVLJAJTE NOVA DRUŠTVA. DESET ČLANOV(IC) JE TREBA ZA NOVO DRUŠTVO

NAROČITE SI DNEVNIK

•PROSVETA•

Naročnina za Združene države (izven Chicaga) in Kanado \$6.00 na leto; \$3.00 za pol leta; \$1.50 za četr leta; za Chicago in Cicer \$7.50 za celo leto; \$3.75 za pol leta; za inozemstvo \$9.00.

Naslov za list in tajništvo je:

2657 So. Lawndale Avenue
Chicago, Illinois

HVALEŽEN PALČEK

(Laponska pravlica. Po starih izročilih pripoveduje

IV. VUK.

Neke zime je nek Laponec ubil volka. Zgodilo se je to v boju, ker je tisti volk bil vodja tolpe, ki je napadala čredo Laponec. Tolpa je sklenila, da se Laponecu zato maščuje. Posla je k njemu staro, izkušeno volkuljo, da naj ukrade iz stanovanja Laponcu oiroka.

Volkulja je oprezovala, kdaj ne bo Laponca doma in glej, ko je odšel s svojimi psi na lov, žene njegova pa je utrujena od dela zaspala, da skočila in ukradla otroka. Odnesla ga je v skajovje, kjer je v neki votlini stanovala.

Ko se je vrnil Laponec z lava, mu je žena med jokom povedala, da je otrok, ko je spaša, nenadoma zmanjkal in ne ve kod in kam.

Laponec si je v snegu ogledal stopinje. Videl je stopinje volkulje. Spoznal je, da je otroka odnesla volkulja. Za pregej je svoje pse v sanji, vzel s seboj najpotrebenejši in se pognal po volkuljinah stopinjah. Ali začelo je snežiti. Sneg je zagnesil stopinje. Vso noč je kljuboval metežu, ali volka ni našel. Bil je že zelo truden in lačen. Zakuril je ogenj, nakrmil pse in razmišljal kaj storiti.

Naenkrat se mu zazdi, da slisi neko stokanje. Zdelo se mu je, kakor bi prihajalo nekeje z drevesa. Šel je v gozd in pogledal, kaj bi bilo. Na nekem zasneženem drevesu je zagledal majhnega palčka. Že je se ustrelil, akoravno ni bil praznoveren. Palček ga je stokajeo prosi:

"Vzemi me k svojemu ognjišču, dobrí človek. Zlezel sem na drevo, da bi se razglezdel, ker sem zablodil. Moral sem namreč poiskati svojemu kralju živalsko kost, da si skuha zdravilno vodo za nože, ker ga trga. Pa me je zalotil sneg. Da bi me ne zamedlo, sem stal na drevesu — ah, ves premražen sem že."

Laponcu se je paček zasmilil. Rekel je, naj stopi z drevesa in prisede k ognju. Palček je sedel k ognu in se grel. Laponec pa mu je dal tudi živalsko kost, ki so jo pustili njegovi psi, češ, naj jo ponese svojemu kralju za zdravilo.

Palček se mu je prav lepo zasmilil. Rekel je, naj stopi z drevesa in prisede k ognju. Palček je sedel k ognu in se grel. Laponec pa mu je dal tudi živalsko kost, ki so jo pustili njegovi psi, češ, naj jo ponese svojemu kralju za zdravilo.

Palček je reklo: "Kaj je takega?" je vprašal palček.

Laponec mu je povedal kako je volkulja ukradla njegovega otroka in da ga išče. Palček je reklo: "Vem, kje stanujete volejce. Popeljem te tja. Ali moraš me v vsem ubogati — ne bo lahka reč prevariti volkove in dobiti otroka iz brloga."

Sedia sta na sani in psi so ju peljali dalje. Kamalu so prispeti do skal, kjer so stanovali volci. Pri neki skali se je palček ustavljal, si jo dolgo ogledoval in rekel:

"V tem brlogu je tvoj otrok. Živi, zakaj voham človeški vonj. Poskusil bom volkuljo zvabiti, da pa po pošilji svojega najhitrejšega psa, da odnesem otroka iz brloga."

Laponc se je skril v gozd za pečinami in je pozorno opa-

Presojanje dogodkov doma in po svetu

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Nemški "efficiency" v njeni sedanji vojni slabo deluje. V par mesecih se je dogodilo v njih 7 žežniških nesreč, v katerih je izgubilo življenje kakih dve sto ljudi. Še več pa se je prijetilo v nji drugih, manj oglašanih, dasi veliko težjih nežig.

V Jugoslaviji "love" nove vrste "komuniste". Namreč slike in hčere ministrov in bogatašev. Kar pomeni, da je njihova mladež jako "scrkljana" in rezil na nesposobnost za razumevanje socialnih problemov.

Tudi arretirani otroci režimov cev jih ne bodo rešili.

Zbiranje kosti, različnih kovinskih tub, škatljic od sardin itd., vse to je pri nas še neurčeno, dasi leži v teh zavrnjenih stvari, lep del narodnega premoženja. Če niso kje posebno obutljivi, ni treba, da za jabolčni zvitki jabolka olupimo, po večini velja tudi, če nastrgamo neolupljena jabolka. Luščne graha, cvetače in belušev nikar ne zavržimo, raje jih posušim in pozimi z njimi s pridom izboljšamo okus govej juhi. Z vodo, ki ostane, ko umijemo meso, zalijemamo rože v lončkih ali na vrtu, iz izčetimi limonami čistimo roke. Vode, v kateri se je kuhal krompir ali zelenjava, nikoli ne vrzimo stran, saj je v njej največ hraničnih snovi. Če manjo kako staro, neuporabno itd., ga prevlečemo po vrhu s takim gostim blagom, pa smo si napravili pripravo, s katero lahko pokrijemo poleti jedila, in ne pridejo muhe do njih.

Ce se le malo ozremo načkoli, pa še bomo staknili mnogo navede zanič reči, ki nam pa lahko prihranijo marsikateri izginile izpred njegovih oči. Teda daj je Laponec odvezel najhitrejšega psa in mu reklo:

"Splazi se tja v brlog in prinesi mojega otroka!"

Pes je splezal v votline. Kamalu je prilezel ritenski iz nje in gobcu je držal otroka, ki je spal, zvezan v kežuh.

Laponc je položil otroka na sanji in oddirjal domov.

Kako je bilo s palčkom, ni vedel. Prepričan pa je bil, da se je vrnil k svojemu kralju z živilsko kostjo.

NEMČIJA PO STIRIH MESECIH VOJNE SE V NAPORIH ZA MIR

(Nadaljevanje s 1. strani) daj druge velesile v njegovem območju ne bodo hotele zanj po konjanju v ogenj.

Cemu se pravzaprav gre?

Anglija in Francija zatrjujeti, da ker je vojna pač tu, jo bosta skončali do konca v padec Hitlerizma. Rusija je pri tem čezdaj bolj v zadregi, najbolj pa seveda vsled svoje nepremišljene invazije na Finsko. V civilni vojni, v izgajanjiju zavezniških čet, vključivši ameriški, v svojih bojih z japonsko armado ob meji Mongolije je imela Rusija veliko več sreče, kakor pa v svojem navalu na Finsko. Hitler je Rusiji izjavil, da se v boju ne bo umešal, in on je bil edini, ki se ga je bala. Zdaj se novinarji noročujejo iz Hitlerja in Stalina. V njuni neiskrenosti sta skušala ukoniti drug drugega, pa sta zadala samemu sebi najtežje udarce. Zavratnost je pač najdražja igra.

PRIREDBE KLUBOV J. S. Z.

DECEMBER

CHICAGO, ILL. — Silvestrova zavrsna klubova št. 1 dne 31. dec. 1939 v dvorani SNPJ.

1940 JANUAR

DETROIT, MICH. — V nedeljo 21. januarja koncert pevskega zborova "Sloboda".

GIRARD, O. — Domača zabava klubu it. 222 JSZ na Silvestrov včer, 31. decembra, v Nagodetovih prostorih na Avon Parku.

MAREC

CHICAGO, ILL. — Priredba v koncert Proletarca v nedeljo 3. marca v dvorani SNPJ.

CHICAGO, ILL. — Koncert "Save" v nedeljo 31. marca v dvorani SNPJ.

JUNIJ

CHICAGO, ILL. — Piknik v korist Proletarca v nedeljo 30. junija na Keglovem vrtu v Willow Springsu.

Dnar v smeteh

Pogled v zaboljek za smetehi kar hitro odkrije, če zna gospodinja pravilno štediti, če štedi tudi tedaj, ko ima dovolj sredstev na razpolago, pa se ji klijub temu slednja ne izmaliči v skopost. Koliko je včasih v smeteh se dobrih stvari: papirja, cunji, starih čevljev, kurjeva perja, praznih škatljic vžigalic, še les in premogov drobjih. Vse to bi tako lepo zgorelo v stedilniku in povečalo toplotno obenem pa bi nikjer več ne delalo napotja. Snažne krpice, zlasti svilene, pa je škoda sežgati, bolje je, če jih razrežemo na prav majhne delce ali pa jih "scufiamo", potem pa napolnilimo z njimi blazino za zofo. Tudi jajčnih lupin ne bomo metalni na ogenj, ker itak samo tlijio, ampak jih damo v smeti, če ni v bližini kokoši, katerim bi jih stolčili. Stolčene jajčne lupine se najboljše čistijo za steklenino v kozarce. Gospodinje sploh premašajo pač odpadke in zavrejo preveč živil. Če prav na debelo lupimo krompir, ga odpade pri 1 kg vsaj 20 dnevi ali več. To si smojo privoščiti samo tam, kjer imajo kokoši ali prašiče. Po drugod pa morajo odpadke znižati do najmanjše mere, če ne lupijo surugev krompirja, ampak ga prej skuhamo ali pa če surov krompir samo ostrgajo, kakor smo se tegata med svetovno vojno naučili.

ZA BREZPOSELNE NI SE "VESELEGA NOVEGA LETA"

(Nadaljevanje s 1. strani.)

dobrehotna administracija pod vodstvom Roosevelta ni mogla doseči nicesar drugega kakor rešiti sedanjih sistemov in odgovornih izpred millionov brezselnih z relifno akcijo volka izpred praga.

A NEW YEAR

As we tear off the last sheet on the old calendar a brand new year, unspoiled and untarnished, presents itself.

What does it hold in store for the working man? Peace, joy, happiness, leisure, contentment? Yes, all this in full measure if... And the "if" is a big one.

If Labor ends its own internal war, if Labor becomes powerfully organized, if vicious anti-labor legislation in the offing is defeated, and a hundred other "ifs" will decide between a bright, happy new year and another dismal drudging one with ten million men out of work.

As human beings, we ought to be able to decide our own destiny as far as work is concerned instead of letting it remain in the hands of a small group of unscrupulous industrialists to say where men shall work, according to whether and to what extent a profit can be sweated out of them.

The importance of work, steady work, with fair assurance of it remaining such, for a man and his family can not be overstressed. Yet, under present conditions, over ten million men are denied the opportunity to earn their daily bread.

Labor's most important resolution for the new year should be: A united labor movement in 1940. For, through a powerful united labor movement alone can Labor's crying ills be remedied.

Democracy--A War Victim

We hope that Socialists in "democratic" nations will not be too long in establishing the fact that they are opposed to the course Russia has taken. For, once their position on that point is understood, they can use more time and energy in fighting against the slaughter of civil liberty in their own countries.

In France men who are neither communists nor fascists have been jailed for making peace proposals. And, remembering that France is a "democracy," we should like to know what the French Socialists think about that. As for ourselves, we think it is a terrible state of affairs which adds weight to our contention that the chief enemies of the working class of any nation are the exploiters of labor right within that nation.

In Canada, too, civil liberty is being chained. There a member of parliament has already been severely rebuked for expressing an unpopular opinion about the war and it is now legally possible to abridge the right of habeas corpus in the case of Canadians who are arrested for anti-war language. That we may not be misunderstood, we repeat: For any-war LANGUAGE, not action.

Well...?

However much we may sympathize with the Finns, the most we Socialists can do about it is to contribute our mites to the capitalist-sponsored and administered Finnish Relief Fund. That, we freely proclaim, is a good thing to do. It is our duty as human beings. But it is not our job as Socialists.

Our job is to put an end to the injustices of capitalism right where we are. Our job is to extend the functioning of democracy from politics to industry. Our job is not to halt the exploitation of the Finns by the Russians (Heaven help the Finns if they wait for the Socialist section of this capitalist nation to do what!) but to outlaw the exploitation of Americans by Americans.

We may as well admit it, as policy-makers we don't carry much weight. It is unfortunate but true that, right now, the owning class runs the show. We don't decide what this or any other country shall do until the people rally to our cause and accept our leadership.

Two causes may bring the workers of America to us. One will be the breakdown of the economic system, in which case our selection for leadership will impose upon us the duty of telling the frightened masses what to do and seeing to it that they do just as we tell them. And that doesn't sound like the brand of Socialism we want.

The other cause which may make us the policy-makers is an intelligent understanding by the American people of the weakness and immorality of our own brand of profit economics. When the people understand they will approve of what we are after and rally behind us... From which we conclude that the education of our fellow citizens is both our first task and the best service we can render to our fellow workers at home and abroad.—Reading (Pa.) Labor Advocate.

LAWBREAKERS ATTACK
LABOR STATUTESQuits Stock Market
To Ease Conscience

To relieve his conscience, J. J. Reynolds, Jr., quit the New York Stock Exchange and is working as a day laborer at Bessemer, Ala.

"I couldn't sleep at night thinking about making money that way," said Reynolds. "I hated everything about the Stock Exchange. I felt that making money there meant taking bread out of the mouths of others."

Reynolds is now employed at a weekly wage of \$22.70.

This Is The Hour

By E. I. BARKER

Here is this infinite moment; Never mind "if" and "when." Live now with all of your being; Time never comes again.

Venetian blinds made to fit all types of windows have been invented for automobiles.

It's the right to organize free unions. That's practically all there is to the Wagner Act. Having failed in the courts, the lawbreakers now ask Congress to hamstring the law.

—Labor.

ALL ROADS LEAD TO
SNPJ HALL SUNDAY

CHICAGO.—Have you arranged to attend the big New Year's Eve Party Branch No. 1 JSF is putting on at the SNPJ Hall Sunday night?

If so, all good and well, for you are assured of a pleasant New Year's Eve celebration; but if not, then this is a last minute reminder to jot down a note on your memo pad saying: "Will spend New Year's Eve at the SNPJ hall."

To those who have previously attended this annual party it is not necessary to stress overmuch the fact that you will enjoy yourself, while to all others we can only say: "Come out and see for yourself."

In the auditorium Jimmy Ruby and his Boys will serenade the funsters, while followers of the good old polka dance, which is done with extra vigor at this season of the year, will be entertained by Joe Pucci's Orchestra. Further embellishments conducive to fun and excitement, that is, horns, noise-makers, etcetera, will be provided by the committee in charge of arrangements.

Price of tickets is 40c advance sale,

and 65c at the box-office. Get your tickets in advance from Branch members or by calling the Proletarec Office for reservations.

Many Present at Dec.
Meeting of Branch 1 JSF

CHICAGO.—It would do the heart of any member good to see the fine turnout at last Friday's meeting of Branch No. 1. Meetings like that immediately set one to conjecturing—that many comrades attended every meeting, how much livelier our activities would be and how much more work could be done.

We elected the following officers for the new year:

Charles Pogorelc, secretary; John Srohar, sec'y; Joseph Drasler, Frank Aleah, organizers; Fred Vider, Angela Zaitz and Oscar Godina, auditors; Charles Pogorelc, librarian; Anton Garden, Cook County delegate; and the following committees: Junior Guild, Kristina Turpin, Ann Pogorelc and Joseph Drasler; Dramatics, Frank Zaitz, Louis Beninger and Joseph Drasler; Youth, Joseph Drasler, Al Rak and Oscar Godina; Publicity, Donald Lotrich, Joseph Drasler and Frank Zaitz. "Sava" officers are: Frank Udovich, pres.; Frances Vider, vice pres.; Anton Garden, sec'y; Al Rak, recording sec'y; Joseph Turpin, custodian.

Refreshments and the social after the meeting kept the group together until a late hour dancing and, in general, enjoying themselves.

A full program of work lies ahead for our Branch in 1940, of which our dramatic presentation in the spring is the first affair on which our time and attention will be concentrated after the New Year's Eve party is a thing of the past.

Small purses are mounted on the handles of new swagger sticks for women.

Prosperity is just around the corner if she wears a Union Label.

WORK-OR-STARVE ORDER
CONFRONTS JOBLESS AS
TENTH WINTER BEGINS

Pennsylvania's Relief Program Has Already Caused The Destruction of Family Life, Union Investigation Reveals
—Breadwinners Are Forced to Accept Private Employment at Any Wage Offered or Lose State Aid

Although at the present time the Pennsylvania's relief system, Harold Smeltz, employed in the cutting department of the Sunbury plant, told that system worked when 700 employees were thrown out of work when the plant's operations were shifted.

"They try to find you a job," Smeltz said, describing the experience of one of the cutters to get relief. "If they find you a job at 20 cents an hour, you have to take that job or they won't give you any relief. That is what happened to one of our cutters who made very good money and used to make about \$25 a week."

"He worked in that plant 14 years, never did anything else and they sent for him, this unemployment office, and he had to take a job in a radio shop and he gets \$12 a week and he has three children besides him and his wife."

"I know another man," Smeltz continued, "who was a cutter and he had three children, too. He went to town to apply for relief and he had an insurance policy for \$1000. Before they would give him relief he had to cash this insurance policy. They allowed him \$11 a week. If you get \$150 from your insurance policy figure 11 into that and that is what you are supposed to live on for that many weeks."

Peter Swoboda, shirt factory worker and union representative, declared that families in Sunbury had been broken up as a result of the state relief policy, that heads of families are forced to accept employment at bare subsistence wages under regulations forcing them to take any work given them.

This story was told when union members came to Washington to testify in support of the Amalgamated's protest against the application of the H. D. Bob Co. of New York City, a shirt manufacturing concern, for special permission to employ learners at below minimum wages.

A few years ago the company operated 11 plants in Pennsylvania. It now seeks exemption from the wage-hour laws for two factories in Mississippi.

The Amalgamated brought three men and two women from the Pennsylvania coal mining region around Frackville, Minersville, Sunbury and Milton to tell the story of the Bob company's migration and to describe the effects of that migration on the former employees.

These five witnesses told of their struggle against starvation in one of the nation's greatest industrial states, of men who have earned a total of \$185 in part time work since January while the company slowly shifted its orders to southern factories, of the official who promised his women employees he would even go so far as to install a container of icewater if they would not join the union.

And when the company moved the major part of its business the workers were forced to live under Pennsylvania's relief system.

A LESSON IN HISTORY

REFLECTIONS

By RAYMOND S. HOFSES

NORMAN THOMAS HAS written an article for the Socialist Call in which he condemns the Russian invasion of Finland. While what he says on the subject of the invasion is agreeable to me, it is not my present purpose to use this column to condemn an action which is so obviously reprehensible by all established moral and human codes.

Unfortunately, however, morality and humanity are not guiding the actions of men in this era of the world's history. If they were, Russia would not be in Finland and the United States would not be condemning millions of its own people to physical, mental and spiritual starvation while awaiting the day when the great resources of the nation might again be exploited and the locked-out millions used for the profit of a numerically insignificant class of economic parasites.

No, indeed, what Russia is doing is not right. Nor is what Britain, France, Germany and America are doing right! But, so what? Well, what each of those nations is doing appears to be necessary for the economic interest of a ruling class. And so each of them are doing the morally-wrong thing which the preservation of an immoral system seems to require.

IF WHAT I have written so far seems like a cold-blooded, and a too-brief, analysis of a development which some of my Socialist comrades have embraced as an opportunity for welkin-ringing, let me explain that it is only incidental to the main purpose of this discussion.

What I want especially to do is call enthusiastic attention to one particular sentence in Thomas' article and extend his statement with a few paragraphs of my own. Says Norman:

"To identify Stalinism with Socialism is to make Socialism a thing to be resisted with all possible strength."

With that declaration I agree without reservation.

Stalinism is not what Socialist have been striving for and it is not acceptable to them now. But—

If I were certain that every American would read this column I'd still say: "Stalinism is fascism or Hitlerism or some other form of dictatorial totalitarianism in the same family group" is exactly what you are going to get unless YOU unite your forces SOON for the purpose of replacing private capitalism with democratic Socialism!"

RUSSIA GOT STALINISM because the Russian people didn't (say "couldn't") if you like; historical development is not altered by words) make the social and economic advances which are the biting power of his pen.

Heywood Broun was no stranger in the picket line. He took an active part in the Mooney and Sacco-Vanetti cases and will be remembered as a friend of the underdog, the common workman. — Joseph Drasler.

OUR JOBLESS ABYSS

A hackneyed answer of the professional economists to the problem of machine displacement of labor in industries is to say that in the long run most of the displaced workers are eventually reemployed which, even if true, is about as comforting as to say that in the long run we are all dead. We are, but if in the meantime by preventive measures we can prolong the average of life and reduce the number of premature deaths, and we fail to apply these measures, we are indicted before mankind.

With American production in November exceeding the average rate for 1929, the National Industrial Conference Board reports the number of unemployed for October at 8,149,000 while the A. F. of L. estimates it for November at 9,200,000. Which figure is correct is not important but the number of the jobless includes 6,000,000 persons added to the working force by increased population in the past decade. This means that 6,000,000 new workers mature each year, an annual increase of the jobless from this source alone. Ten years hence this section of the jobless army alone will number 12,000,000.

A Congress of American Industry met recently and adopted a platform but it ignored this chasm that is widening every year. If industries cannot provide employment for the new arrivals each year, let the nation take them over and do the job.

—New Leader.

NEW YEAR'S EVE

YOU HAVE A DATE FOR

SUNDAY EVENING, DECEMBER 31, 1939

DANCE AND ENTERTAINMENT—TWO FLOORS OF EXCITEMENT AND HILARITY—TWO "TOP" ORCHESTRAS

S. N. P. J. HALL, 27TH AND SO. LAWNDALE

SPONSORED BY BRANCH NO 1 J. S. F.

Plan to spend the evening with your bosom friends whose thoughts and company you share throughout the year

TICKETS: 40 CENTS IN ADVANCE, 65 CENTS AT THE DOOR